

Τὰ φαρμακερὰ βέλη. Ἐκ τῶν πολλῶν δπλῶν καὶ λοιπῶν περιέργων ἀντικειμένων, τὰ όποια ὁ Στάνλεϋ ἀπεκόμισεν ἐκ τοῦ τελευταίου ταξειδίου του, ιδιαιτέρας μνεῖας ἀξιαί εἶναι τὰ φαρμακερὰ βέλη τὰ όποια μεταχειρίζονται αἱ διάφοροι φυλαὶ τῶν ἄγριων τῶν κατοικούντων ἐν τοῖς δάσεσι τῆς κεντρικῆς Ἀφρικῆς. Τὰ ἔδυνα ταῦτα βέλη, ἔχοντα μῆκος διὸ ἑκατοστομέτρων κατὰ μέσον δρον., εἶναι λεπτότατα καὶ ἐλαφρότατα· αἱ αἰχμαὶ αὐτῶν σκληρόνονται διὰ μακρᾶς καὶ βραδείας θερμάνονται ἐν τῇ θερμοτάτῃ ἀτμοσφαίρᾳ ἡτοις ἐπικρατεῖ ὑπεράνω τῆς ἐν τῇ καλύβῃ ἑστίας. Τὸ κάτω ἕκρον τοῦ ἔδου ἐντέμνεται, ἐν δὲ τῇ ἐντομῇ ἐναρμόζεται φύλλον, κανονίζον τὴν διὰ τοῦ ἀρέος πτῆσιν τοῦ βέλους. Αἱ κεφαλαὶ τῶν βελῶν τούτων ἐρβαπτίζονται κατόπιν ἐντὸς δριμυτάτου τινὸς ἀφρώδους καὶ δυσσρού δηλητηρίου, τὸ όποιον προηγουμένως βράζεται μέχρις οὐ συμπυκνωθῆ ἐν εἴδει σιροπίου καὶ ἀναμιγνύεται μετὰ λίπους. Οὕτω παρεσκευασμέναι καὶ κεχρισμέναι μὲν κατάμαυρον στρῶμα δηλητηρίου, δρούσαν πρὸς τὴν νορβηγικὴν ὑγρότισσαν, αἱ αἰχμαὶ τῶν βελῶν περιστοιχίζονται μὲν πράσινα φύλλα καὶ εἴτα ἐντίθενται εἰς τὴν φαρέτραν κατὰ ἑκατοντάδας περίπου. Οἱ ἀγριοὶ λαμπάνουσιν δλας τὰς δυνατὰς προφυλάξεις ἐν τῇ μεταχειρίσει τῶν δπλῶν τούτων, τῶν δποίων τὸ δηλητηρίον θανατώνει ἐλέφαντας καὶ τὰ μέγιστα θηρία. Τὸ τόξον, ἔχον μῆκος 90 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, εἰνε ἐκ βαθυχρόνου καὶ σκληροτάτου ἔδου. Ἡ χορδὴ τοῦ τόξου συνίσταται ἐκ πλεκτῆς δέσμης βρούλων, καὶ εἰνε λίαν ἐπιμελῶς καὶ τεχνήτων κατεσκευασμένη. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ τοῦ Στάνλεϋ, τὰ βέλη ταῦτα ἐκτοξεύομενα ἔκ μικρᾶς τινος ἀποστάσεως δύνανται νὰ διατρυπήσουσι διαιτηρές τὸ στῆθος τοῦ ἀνθρώπου. Τῇ 13. αὐγούστου 1887, διευθύνομέν πρὸς Ἀβισσίβραν, δράμα πέντε μεγάλων χωρίων παρὰ τῷ Ἀρονχούνη, εἶδεν ὁ Στάνλεϋ τοὺς ἑταίρους του κατὰ πρώτην φορὰν ὑποχωροῦντας καὶ πίπτοντας ὑπὸ χάλαζαν τοιούτων φαρμακερῶν βελῶν.

Ἡ δύναμις τῆς φαντασίας. Πόσον μεγάλην ισχὺν ἔχει ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου σώματος ἡ φαντασία, ἀποδεικνύεται διὰ τοῦ ἔχεις παραδόξου γεγονότος, ὅπερ ἐπιβεβαῖοι ἡ γερμανικὴ «Ιατρικὴ ἐφημερίς». Ιατρός τις προσεκλήθη ἐν ὥρᾳ νυκτὸς πρός τινα πεντεκαπετηκονταετῆ ἀσθενῆ, δοτὶς ἐκινδύνευεν ν' ἀποδάνῃ ὑπὸ ἀσφυξίας, διότι εἶχε καταπίει, ὡς ἐπίστευεν, τοὺς τεχνήτους δόδοντας του. Ὁ ἀσθενὴς εὐρίσκετο ἐν φοβερῷ ταραχῇ, τὸ πρόσωπόν του ἡστοιδινόν, οἱ δρόσαλμοι του ἐξείχον καὶ ἤσαν κατακόκκινοι, ὁ σφυγμός του ταχὺς, ἡ ἀναπνοή του δυσχερεστάτη, ὁ λαιμός του ἀριστερὰ δλίγον ἐξωγκωμένος. Ἐπειδὴ ἡ δύσπνοια δημνεκῶς, ἐδεινοῦστο καὶ ἤπειλε τὸν ἐσχατὸν κίνδυνον, ἡ δὲ διὰ τῆς βολίδος ἐξέτασις τοῦ οἰσοφάγου ἐμεινεν ἀνεῦ ἀποτελέσματος, ἀπεφάσισεν δὲ ιατρὸς νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν οἰσοφαγοτομίαν, ἢν καὶ δὲ ἀσθενῆς ἀπήτει ἐπιμόνως. Ἀλλὰ πρὸς μεγάλην ἐκπλοξίν τοῦ ιατροῦ οὐδὲν ἔνον σῶμα εὑρέθη ἐν τῇ τομῇ τοῦ οἰσοφάγου. Ὁτε ὁ ἀσθενῆς συνῆλθεν ἐκ τῆς διὰ χλωροφορίου ναρκώσεως καὶ ἤκουσεν ὅτι οὐδὲν εὑρέθη ἐν τῷ οἰσοφάγῳ, ἤρχισεν ὀμέσως νὰ αἰσθάνεται φοβερωτάτους πόνους ἐν τῷ στομάχῳ, οἵτινες ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν καθίσταντο δεινότεροι. Τῇ πρωὶ τῆς ὑστεραίας, πρὸς μεγίστην ἐκπλοξίν πάντων, ἡ τεχνήτη ὁδοντοστοιχία τοῦ ἀσθενοῦς εὑρέθη — ὑπὸ τὴν κλίνην. Ὁτε εἶδεν ὁ γέρων τοὺς τεχνήτους ὁδονταὶς τούς καὶ ἐβεβαιώθη ὅτι δὲν τοὺς εἶχε καταπίη, ἀμέσως ἐπαυσαν οἱ πόνοι τοῦ στομάχου, καὶ δὲ ἀσθενῆς ἀνέρρωσε ταχέως, ἀφοῦ δὲ πληγὴ τῆς ἐγχειρίσεως ιατρεύθη ἐντὸς τριῶν ἑβδομάδων.

Ἡ μητρικὴ στοργὴ. Ὁ ἐν Παρισίοις σύλλογος «πρὸς ἐνθάρρυνσιν τοῦ ἀγαθοῦ ἀντημειψεν ἐπαξιῶς τὸν ἡρωισμὸν μᾶς μητρός, ὁνδραῖ Mme Schill, ἀπονείμας αὐτῇ τὸ μέγα χρυσοῦν αὐτοῦ παράσημον. Ὁ νιός τῆς κυρίας ταύτης ἔσχε τὸ δυστύχημα νὰ ὑραύνῃ τὸ κρανίον του. Ἡ χειρουργικὴ θεραπεία τῆς πληγῆς αὐτοῦ ἀπήτει

δόνο ἐγχειρίσεις, καὶ δὲς ἐπρεπε νὰ φαρῇ εἰς τὰς ἀνοικτὰς πληγὰς τοῦ παθόντος νωπὸν ἀνθρώπινον κρέας. Ἡ μῆτρη τοῦ ἀσθενοῦς, ἡ κυρία Schill, παρέσχε δις τὸν βραχίονά της ὅπως ἀποκοπῆ ἔξ αὐτοῦ τὸ ἀπαιτούμενον δι' ἀμφοτέρας τὰς ἐγχειρίσεις κρέας. Ἡ ἡρωϊκὴ αὕτη πρᾶξις τῆς φιλοστόργου μητρὸς ἀντημειψήθη ὑπὸ τοῦ ὁρθέντος συλλόγου διὰ τοῦ μεγάλου χρυσοῦ παρασήμου.

Τὰ χρέη τῶν μεγαλουπόλεων. Γαλλικὴ τις ἐφημερίς ἔδημοιςενεσεν ἐσχάτως στατιστικήν τινα τῶν χρεῶν, τὰ όποια ἔχουσιν αἱ μέγισται πόλεις τῆς Εδρώπης. Κατὰ τὴν στατιστικήν ταύτην ἀναλογούσιν εἰς ἔκαστον ἀτομον τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Βρυξελλῶν 1600 φράγκα περίπου, τῶν Παρισίων 800 φρ., τῆς Φραγκφόρτης 317 φρ., τῶν Μεδιολάνων 216 φρ., τῆς Βιέννης 195 φρ., τοῦ Βερολίνου 154 φρ., καὶ τῆς Χαΐζ 136 φράγκα.

Οἱ ἐξαφανισμὸς τῶν ζανθῶν. Ἀγγλος τις φυσιολόγος ἀποδεικνύει τις στατιστικῶς τινα τῶν χρεῶν, τὰ όποια ἔχουσιν αἱ μέγισται πόλεις τῆς Εδρώπης. Κατὰ τὴν στατιστικήν ταύτην ἀναλογούσιν εἰς ἔκαστον ἀτομον τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Βρυξελλῶν 1600 φράγκα περίπου, τῶν Παρισίων 800 φρ., τῆς Φραγκφόρτης 317 φρ., τῶν Μεδιολάνων 216 φρ., τῆς Βιέννης 195 φρ., τοῦ Βερολίνου 154 φρ., καὶ τῆς Χαΐζ 136 φράγκα.

Τὰ γαλλικὰ πανεπιστήμια. Ἐν Γαλλίᾳ ἥρχισεν ἥδη νὰ γίνεται ζωηροτάτη κίνησις ὑπὲρ τῆς ἀνόρθωσεως τῶν ἀρχαίων πανεπιστημάτων. Πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ὑπῆρχον ἐν Γαλλίᾳ εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἐλευθερα καὶ αὐτόνομα πανεπιστήμια, τὰ όποια κατηγράθησαν ὑπὸ τῆς ἐδυνονγενεύσεως τῇ 20. μαρτίου 1794. Ὁ Ναπολέων θίρυσε τότε τὸ «Université de France» διπερ περιελάμβανε ἐν ἑαυτῷ πάντα τὰ πανεπιστήμια καὶ εἰσήγαγεν εἰς δλα μίαν ἐντελῶς δμοιόμορφον καὶ ὑπὸ τοῦ κράτους κανονιζόμενην ἐκπαίδευσιν.

Γυνὴ διδάκτωρ τῶν μαθηματικῶν. Ἐσχάτως ἐγνωστοὶ ιημῆδοσαν ἐν Cambridge τὰ δύνατα τῶν σπουδαστῶν, οἵτινες ὑπέστησαν μετὰ λαμπρᾶς ἐπιτυχίας τὰς ἐξετάσεις αὐτῶν ἐν τῇ μαθηματικῇ ἐπιστήμῃ. Μεταξὺ τῶν διακριθέντων διδακτόρων τὴν πρώτην θέσιν εἶχεν ἡ δεσποινὶς Philippa Fawcett, ἡ μόλις τὸ 22 ἑτος τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἔγουσα θυγάτη τοῦ πρώην γενικού διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων ἐν Cambridge.

Ἐμπορούπαλληλὸς καὶ ιατρός. Μεγάλην ταραχὴν ἐνεποιήσεν εἰς τοὺς ιατροὺς καὶ εἰς τὸν ἀσθενεῖς τῆς Βιέννης ἡ ἔχεις ἀνήκουστος ἀγυρτεία. Νεαρός τις ἀγύρτης ὑδράτη Περατόνερ, δοτὶς ὡς βοηθὸς ιατρὸς ἐν τῷ Βειδεναϊφ Νοσοκομείῳ καὶ ὡς ὑπάλληλος ταξιδεύοντος δι' ὑποδέσεις ἐνδὸς ἐμπορικοῦ οἴκου περιεβάλλετο διπλῆν προσωπικότητα καὶ διὰ πλαστῶν ἐγγράφων καὶ γνήσιων ἐμπορικῶν βιβλίων εἶχεν ὑπεξαιρέσεν μεγάλα χρηματικά ποσά, συνελήφθη ἐσχάτως ὑπὸ τῆς ἀσυνομίας, ἥδη δὲ ἐξόγεται ὅτι δὲ ἀγύρτης οὗτος ἐπὶ δεκάεξ ὀλοκλήρους μῆνας ειργάζετο ὡς ιατρὸς ἐν τινὶ νοσοκομείῳ τῆς Βιέννης, χωρὶς νὰ ἔχῃ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ιδέαν περὶ τῆς ιατρικῆς ἐπιστήμης, κατώρθωσε δὲ νὰ ἀπατήσῃ τὰς ἀρχὰς διὰ πλαστῶν.

Ἀμερικανικὴ γνώμη. Ἀν πηδήσῃ τις κατακέφαλα ἀπὸ τὸ τρίτο πάτωρα ἐνδὸς σπιτιοῦ, θὰ βλάψῃ τὸ καπέλλο του. Πολλοὶ λέγουν ὅτι δὲ βλάψῃ καὶ τὸ κεφάλι του· ἀλλὰ — ἐνας ἀνθρώπος ποῦ δέχει κεφάλι, δὲν κάνει τέτοιο πρᾶγμα.